

lille Vending i de økonomiske Forhold ogsaa ude i Verden; men det, vi mangler for at komme i Gang her, er, at der sættes Arbejder, Virksomhed i Gang.

Det ærede Medlem siger, at vi skal styrke den private Virksomhed, men hver Gang vi er kommet og har forlangt Beskyttelse for de private Virksomheder eller bedre Vilkaar for dem, f. Eks. Importregulering, har man sagt fra den Side: Nej, paa den Maade kan det ikke gaa, der maa findes en anden Maade. I Fjor var der ogsaa en, som ingenting fik, siger man, og derfor kan vi heller ikke give noget i Aar. Det er Princippet, og det kan vi ikke blive ved med. Hvis man vil gøre noget for Erhvervslivet her i Landet, maa man først og fremmest sætte Arbejder i Gang. Der er for dem, der kender noget til Erhvervslivet her i Landet, ikke Tvivl om, at det i mægtig Grad vil styrke Erhvervslivet, hvis denne Bro kommer i Gang. Man kan derigennem faa Varerne hurtigere frem og faa Vilkaarene gjort bedre for Erhvervslivet.

Det ærede Medlem sagde, hvad jeg er ganske enig med ham i, at der bør afdrages paa Statsgælden; men der bør virkelig ikke afdrages paa Statsgælden ved at standse Arbejder, som er nødvendige for Erhvervslivets Trivsel, for saa bliver der endnu mindre Skatteevne, og saa faar vi i Virkeligheden ikke Statsgælden afbetalt. Nej, Statsgælden kan afdrages, som Socialdemokratiet har foreslaaet, ved en Formueskat, og den kan godt forenes med Vedtagelsen af, at denne Bro skal bygges.

Det er sagt af de ærede Medlemmer Hr. Bjerring og Hr. Tange, at man maatte kunne bygge denne Bro i Løbet af 6 Aar. Jeg tror, de to ærede Medlemmer har Ret deri. Man bør bygge Broen saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Det er meningsløst at grave Millioner ned i Bæltet eller Jorden og lade dem ligge der i en Aarrække uden at faa Renter af dem. Det maa være fornuftigt at udføre et saadant Arbejde hurtigt, saa at Rentebyrden ikke bliver saa stor for Staten, som den ellers vilde blive.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ønskede, at hele Sagen blev udbudt i privat Entreprise. Heller ikke det vilde for mig være et Kardinalpunkt, som dette Foretagende kunde strande paa, men jeg vil dog sige, at det er sikkert en daarlig Maade. Man faar paa den Maade daarligt Arbejde, og man faar heller ikke Arbejdet færdigt

til Tiden. Der vil ogsaa behøves en meget stærk Kontrol med en privat Entreprenør, ellers faar man let saa daarligt Arbejde, at det senere i høj Grad hævner sig. Jeg vil derfor mene, at det er en Opgave, Statsbanerne maa paatage sig, saa at man kan være sikker paa, at Arbejdet, der jo medfører en saa stor Bekostning, virkelig bliver gjort saadan, at Værket kan staa fast i kommende Tider.

Maa jeg til Slut ønske den højtærede Trafikminister til Lykke med dette Lovforslag. Jeg antager, at en saadan Lykønskning fra Vesteregnet, som Ministeren stammer fra, og hvor han repræsenterer en Valgkreds, glæder ham. Vi har i Ribe Amt den Ære at have de fleste Ministre, noget Amt har her i Landet. Hele tre Ministre kan vi mønstre der, om jeg saa maa sige, og det er vi naturligvis stolte af. Hidtil har det ganske vist kun været Titlerne, vi har haft at glædes over, Geringerne har ikke været saa store, at vi har haft Anledning til at rose dem ret meget — det har nærmest været Gerninger, som vi strengt taget kunde have været foruden. Men nu kommer den højtærede Trafikminister med et Forslag, som alle Vestjyder i hvert Fald ubetinget hilser med Glæde, og hvis Vedtagelse vi vil være overordentlig glade for. Vi vil gerne gøre Ministeren den Glæde at stemme for dette Lovforslag, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at det kan blive vedtaget. Spørgsmaalet er nu bare: Kan han klare Pynten? Det er det, vi maa spørge om i den kommende Tid. Den højtærede Minister klarer maaske nok den Pynt, som repræsenteres af Batteriet Korsgaard; det vil vist blive vanskeligere med de grundtvigianske Betæneligheder, men jeg ønsker af et oprigtigt Hjerte, at den højtærede Minister, som har haft den gode Idé, ogsaa har den faste Haand, som skal til for at føre denne Idé igennem, og det Haandelag, der kan føre den forbi de forskellige aabne og skjulte Skær.

Kr. Kristensen: Spørgsmaalet om en Jernbanebro over Lille Bælt er gammelt. Det er ikke saa mærkeligt, at det er et Foretagende, som det tager sin Tid at faa gennemført, for dels er det et ret stort Foretagende økonomisk set, dels er det teknisk set af en saadan Beskaffenhed, at der skal store Overvejelser til, inden man tør gaa til dets Gennemførelse. Det Lovforslag, som nu er forelagt, synes mig at være baade teknisk vel funderet og ogsaa økonomisk forsvarligt. Jeg skal ind-